

et mindre Tal end 5. Det er vistnok for en Deel en Smagsfag, hvilket man skal vælge; jeg er meest stemt for det oprindelige Forslag, men jeg vil, som sagt, erkende, at Spørgsmaalet kan opfattes forskjelligt.

Drejer: Jeg kan dog ikke ganske indrømme, at det er en Smagsfag i dette Tilfælde, hvilket Tal man vil vælge. Jeg troer, at det er gavnlighst at tage det Tal, som gjør Bestemmelsen anvendelig i den videste Udstrækning, og af denne Grund maa jeg fremdeles anbefale det af os stillede Forslag.

Dahl: Maaſtee det hellere maatte kaldes en Skjønſag.

Indenrigsministeren: Grændsens Bestemmelse kan jo aabenbart sættes paa en forskjellig Maade. Den kan sættes saaledes, at der tages Hensyn til Størrelsen af det Areal, som kommer i Betragtning ved den hele Afſivning, eller saaledes, at der lægges Vægt paa Antallet af de enkelte Ciere eller Brugere, for hvis Vedkommende Afſivningen skal finde Sted. Der er nu ikke foreslaaet nogen Grændse, hvad Størrelsen angaaer, og det er vistnok ogsaa vanskeligt at foreslaae en saadan, der vilde være passende; skal man saaledes ene holde sig til Ciernes Tal, synes det dog ganske naturligt, for ikke at lade Grændsen blive næsten forsvindende, at lade Tallet blive lidt større. Men jeg skal villigt indrømme, at der ikke er nogen stor Forskjel imellem hvad der foreligger fra anden Behandling, og hvad der er foreslaaet af nogle ærede Landsthingsmænd.

Ordføreren: Maaſtee jeg maa tillade mig blot en lille Bemærkning i Anledning af, hvad en æret Landsthingsmand (Drejer) ytrede om, at han ikke havde opfattet, at der hos Udvalget var nogen Ultraa eller Stemning for en større Udvidelse af den i § 12 tilfagte Hjælp fra Regjeringen. Jeg vil da gjøre ham opmærksom paa, at Udvalget blandt andre Steder ogsaa i sin Betænkning klart har udtalt sig derhen, at det har ønsket no-

get mere og fyldigere Hjælp fra det Offentlige Side.

Jespersen: Ja, foruden at det Uendlingsforslag, som foreligger, efter min Mening anbefaler sig i Realiteten, for selve dets Indholds Skyld, troer jeg ogsaa, at det har den Fordeel, at der derved rettes en Incorecthed, der er i Paragraphen; thi jeg troer, at det er en Feil, naar der staaer: „forene et Antal af mindst 5 Jordbrugere sig“, da der vistnok efter en correct Skrivemaade burde have staaet: „foren'er et Antal o. s. v.“, og det bliver altsaa rettet, naar Uendlingsforslaget bliver antaget.

Ryholm: Ja, jeg skal blot tillade mig at udtale, at det er gaaet mig som Udvalget, idet ogsaa jeg havde ønsket, at her var kommen en Arealbestemmelse; men da Udvalget, som har besiddet saa stor en Sagkundskab, ikke har opstillet nogen Bestemmelse herom, har jeg endnu mindre turdet driste mig dertil. Det er aabenbart, at naar man virkelig vil, at denne Foranstaltning skal iværksættes, saa har vort Forslag den Indflydelse paa Sagen, at Indenrigsministeriet lettere kan komme til Hjælp end efter Lovforslaget, naar der istedetfor „et Antal af mindst 5“ sættes „flere“. Der kan være mange Tilfælde, hvor Jordeiendomme s. Ex. ligge paa afſides Steder og nærme sig op imod Havet, i hvilke Forholdene kunne være af den Betsaffenhed, at det ikke er muligt at faae fire Andre foruden sig selv til at forlange Afſivningen, og da vil der jo, naar der ikke findes nogen Bestemmelse om Arealets Størrelse, være affaaeret Indenrigsministeriet Vellyghed til at komme til Hjælp. Jeg troer tværtimod, at man ikke fra det finansielle Standpunkt behøver at frygte for, at der skal være nogen Fare ved Uendlingsforslaget; thi der er knyttet de samme Betingelser dertil som i Lovforslaget. Jeg smigter mig imidlertid med, at Regjeringen i alle de Tilfælde, hvor det er muligt, vil komme til Hjælp i denne saare vigtige og nyttige Sag.

B. Christensen: Jeg vilde netop henlede Thingets særdeles Opmærksomhed paa,